

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA
PATĒRĒTĀJU TIESĪBU AIZSARDZĪBAS CENTRS

K.Valdemāra ielā 157, Rīgā, LV – 1013 ♦ tālr. (+371) 67388624 ♦ fakss (+371) 67388634 ♦ e-pasts: ptac@ptac.gov.lv

---

LĒMUMS

Rīgā

2012.gada 2.martā

Nr. E03-PTU-P65-7

Par administratīvā soda uzlikšanu

Par normatīvajiem aktiem neatbilstošas reklāmas sniegšanu un Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma 4.panta otrās daļas 2.punktā noteikto negodīgas komercprakses īstenošanu, par kuru paredzēts administratīvais sods Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.¹³ panta otrajā un trešajā daļā

Patērētāju tiesību aizsardzības centra direktores vietniece Brigita Liepiņa,
piedaloties sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Kredīts Tev”

juridiskā adrese: Cītdailes iela 7, Rīga, LV-1010

vienotās reģistrācijas numurs: 40103342679

pilnvarotajai personai

vārds, uzvārds: [..]

personas kods: [..]

izskatīja administratīvo lietu un konstatēja:

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk – PTAC), pamatojoties uz *Reklāmas likuma* 14.panta pirmo daļu, ir veicis SIA „Kredīts Tev” (turpmāk – Sabiedrība) kreditēšanas pakalpojumu reklāmas izvērtēšanu (turpmāk – *Reklāma*), kā arī, pamatojoties uz *Negodīgas komercprakses aizlieguma likuma* (turpmāk – *NKAL*) 15.panta pirmo daļu, ir veicis komercprakses, kas tika īstenota, Sabiedrībai sniedzot *Reklāmu*, izvērtēšanu.

Reklāmas izvērtēšanas ietvaros 2011.gada 29.jūnijā PTAC sastādīja Aktu Nr.P-65 (turpmāk – *Akts*) par komercprakses, reklāmas un informācijas sabiedrības pakalpojumu atbilstības to reglamentējošo normatīvo aktu prasībām izvērtēšanu. Akts tika sastādīts par Sabiedrības pakalpojumu *Reklāmu*, kura tika izplatīta internetā – nosūtot to uz portāla www.inbox.lv reģistrēto lietotāju pastkastītēm. *Reklāmā* Sabiedrība sniedz šādu informāciju:

**Nauda pret nekustamā īpašuma ķīlu
fiziskām un juridiskām personām**

**Norēķinies par saviem parādiem
viegli, ātri un izdevīgi!**

**Pārnāc pie mums un
12 mēnešus maksā EUR 0,00**

**Jauna kredīta izskatīšanas maksa
EUR 0,00**

Ienākumu apliecinājums nav obligāts.
Kreditvēsturei nav nozīmes.

www.kreditstev.lv

+371 20010110, +371 67671111
Citadeles iela 7/43, Rīga, LV-1010

Aizņemies atbildīgi, izvērtējot spējas atmaksāt kredītu.

2011.gada 20.jūlijā PTAC nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/4337-P-65 Par informācijas pieprasījumu, kurā pieprasīja Sabiedrībai iesniegt informāciju par *Reklāmas* izplatīšanas vietām, laikiem un apjomiem, kā arī ar 2 patērētājiem noslēgto kreditēšanas līgumu, kuri noslēgti saskaņā ar *Reklāmā* sniegto piedāvājumu, kopijas.

2011.gada 18.augustā PTAC saņēma Sabiedrības 2011.gada 1.augusta vēstuli Nr.P04/05-2011 (turpmāk – *Vēstule*), kurā Sabiedrība sniedza PTAC pieprasīto informāciju, norādot, ka *Reklāma* tika izplatīta interneta vietnē www.inbox.lv 2011.gada 19.martā, nosūtot 20 000 elektronisko vēstuļu, 2011.gada 14.aprīlī, nosūtot 18 400 elektronisko svētuļu, 2011.gada 21.maijā, nosūtot 13 000 elektronisko vēstuļu un 2011.gada 25.jūnijā, nosūtot 15 000 elektronisko vēstuļu. Vienlaikus Sabiedrība *Vēstulē* norādīja, ka saskaņā ar *Reklāmā* izteikto piedāvājumu neviens kredīta līgums ar patērētājiem netika noslēgts.

2011.gada 24.oktobrī PTAC, atbilstoši savai kompetencei, pilnīgai un objektīvai lietas apstākļu izvērtēšanai, nosūtīja Sabiedrībai vēstuli Nr.21-06/6292-P-65, kurā pieprasīja Sabiedrībai iesniegt līguma projektus un aizdevuma atmaksas grafiku līgumiem, kurus Sabiedrība piedāvāja slēgt ar patērētājiem, kuri pieteikušies jaunam kredītam un esošo kredītsaistību pārfinansēšanai.

2011.gada 2.novembrī PTAC saņēma Sabiedrības 2011.gada 31.oktobra vēstuli Nr.P25/10-2011, kurā sniegta informācija par izmaksām, kuras rodas, patērētājiem noslēdzot ar *Sabiedrību* jaunu kredīta līgumu un kredīta līgumu esošo kredītsaistību pārfinansēšanai.

2012.gada 26.janvārī Sabiedrības pārstāve ieradās uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un atkārtoti sniedza informāciju, ka saskaņā ar *Reklāmā* izteikto piedāvājumu neviens kreditēšanas līgums ar patērētājiem netika noslēgts, kā arī norādīja, ka *Reklāmā* lietoto saukli „Pārnāc pie mums un 12 mēnešus maksā EUR 0,00” Sabiedrība ar patērētājiem noslēgtajos kreditēšanas līguma noteikumos bija plānojusi atrunāt tādejādi, ka maksājumu summu, kuru patērētājam, noslēdzot kredīta līgumu ar Sabiedrību, būtu jāmaksā 12 mēnešus, tā saskaņā ar līguma noteikumiem pieskaitītu aizdevuma pamatsummai, kuru patērētājs sāktu

atmaksāt sākot ar 13 mēnesi pēc līguma noslēgšanas brīža. Vienlaikus Sabiedrības pārstāve norādīja, ka Sabiedrības mājaslapa www.kreditstev.lv, uz kuru kā saite darbojās *Reklāma*, ir slēgta, kā arī to, ka nenotiek jaunu kredītēšanas pakalpojumu piedāvāšana patērētājiem.

Izvērtējot PTAC rīcībā esošos lietas materiālus, PTAC secina:

[1] Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma (turpmāk – *ISPL*) 1.panta 3.punkts nosaka, ka komerciāls paziņojums ir jebkāds paziņojums elektroniskā veidā, kas paredzēts tiešai vai netiešai preču vai pakalpojumu reklamēšanai vai arī tāda komersanta, organizācijas vai personas tēla reklamēšanai, kas veic komercdarbību, saimniecisku darbību vai reglamentēto profesionālo darbību. *ISPL* 8.panta pirmā daļa nosaka, ka komerciālais paziņojums atbilst vispārējām *Reklāmas likuma* prasībām. Tādējādi Sabiedrības izplatītais komerciālais paziņojums ir vērtējams atbilstoši reklāmai izvirzāmajām prasībām.

[2] *Reklāmas likuma* 1.pantā ir noteikts, ka reklāma ir ar saimniecisko vai profesionālo darbību saistīts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums vai pasākums, kura nolūks ir veicināt preču vai pakalpojumu (arī nekustamā īpašuma, tiesību un saistību) popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem. Ņemot vērā *Reklāmas* kopējo saturu, to, ka *Reklāma* ir ar Sabiedrības saimniecisko un profesionālo darbību saistīts paziņojums, kura nolūks ir veicināt Sabiedrības sniegto pakalpojumu popularitāti un pieprasījumu, PTAC konstatē, ka *Reklāma* ir atzīstama par reklāmu *Reklāmas likuma* 1.panta izpratnē.

[3] Saskaņā ar *Reklāmā* sniegto informāciju un *Reklāmas likuma* 10.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka reklāmas devējs ir persona, kura nolūkā gūt komerciālu vai citādu labumu pati izgatavo un izplata reklāmu vai kuras uzdevumā un interesēs cita persona izgatavo vai izplata reklāmu, kā arī ņemot vērā to, ka *Reklāma* darbojās kā saite uz Sabiedrības mājaslapu www.kreditstev.lv, Sabiedrība ir uzskatāma par *Reklāmas* devēju.

[4] *Reklāmas likuma* 3.panta pirmajā daļā noteikts, ka reklāmai jābūt likumīgai, patiesai un objektīvai, tā veidojama saskaņā ar godprātīgu reklāmas praksi, tā nedrīkst mazināt sabiedrības uzticēšanos reklāmai, un tai jāatbilst godīgas konkurences principiem.

Reklāmas likuma 7.panta otrā daļa nosaka, ka papildu prasības attiecībā uz atsevišķu preču, preču grupu vai pakalpojumu reklāmas saturu, noformējumu vai izplatīšanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Tā kā *Reklāma* veicina tādu pakalpojumu pārdošanu, kas atbilst *Patērētāju tiesību aizsardzības likuma* (turpmāk – *PTAL*) 8.panta pirmajā daļā minētajai patērētāja kredītēšanas līguma definīcijai, *Reklāma* ir uzskatāma par patērētāju kredītēšanas reklāmu, un tai konkrētajā gadījumā jāatbilst 2010.gada 28.decembra Ministru kabineta noteikumos Nr.1219 Noteikumi par patērētāju kredītēšanu (turpmāk – *Noteikumi*) minētajām prasībām.

[5] Saskaņā ar *Noteikumu* 11.1. un 11.2.apakšpunktu reklāmā, kurā piedāvā iespēju kreditēt patērētāju, aizliegts veicināt bezatbildīgu aizņemšanos un sniegt informāciju par iespēju saņemt kredītu personām ar negatīvu kredītvēsturi, kā arī saskaņā ar *Noteikumu* 14.punktu, reklāmā par kredītēšanas līgumu nekustamā īpašuma iegādei vai kredītēšanas līgumu, kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, ja reklāma veidota, norādot procentu likmi vai citu skaitlisku informāciju par kredīta izmaksām, ar uzskatāma piemēra palīdzību norāda *Noteikumu* 12.1., 12.2., 12.4., 12.5. un 12.6.apakšpunktā minēto informāciju.

[6] *NKAL* 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka komercprakse ir darbība (uzvedība, apgalvojums, komerciāla saziņa, tirgvedība) vai bezdarbība (noklusējums), kas tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu, preces (ķermeniskas vai bezķermeniskas lietas) pārdošanu vai pakalpojuma sniegšanu patērētājam. Saskaņā ar *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1.punktu komercprakses īstenotājs ir ražotājs, pakalpojuma sniedzējs vai pārdevējs, kas savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros īsteno komercpraksi, kā arī jebkura cita persona, kas rīkojas ražotāja, pakalpojuma sniedzēja vai pārdevēja vārdā vai uzdevumā.

No iepriekš minētajām definīcijām izriet, ka *Reklāmas* sniegšana ir uzskatāma par komercpraksi, jo šāda darbība ir tieši saistīta ar tirdzniecības veicināšanu un pakalpojumu sniegšanu patērētājam. Savukārt, ņemot vērā, ka konkrēto *Reklāmu* sniedza Sabiedrība, Sabiedrība ir atzīstama par komercprakses īstenotāju.

[7] *NKAL* 4.panta pirmā daļa nosaka, ka *negodīga komercprakse ir aizliegta*, un saskaņā ar *NKAL* 4.panta otrās daļas 2.punktu *komercprakse ir negodīga, ja tā ir maldinoša*. *NKAL* 9.panta pirmā daļas 1.punkts nosaka, ka *komercpraksi uzskata par maldinošu, ja, ņemot vērā visus apstākļus, patērētājs tās ietekmē pieņem vai var pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, kādu viņš citādi nebūtu pieņēmis. Komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tās ietvaros tiek sniegta nepatiesa informācija vai šī informācija jebkādā veidā, tostarp vispārējās pasniegšanas ziņā, maldina vai varētu maldināt vidusmēra patērētāju pat tad, ja faktiski ir pareiza*.

[7.1] PTAC paskaidro, ka Sabiedrības īstenoto komercpraksi PTAC vērtē no vidusmēra patērētāja uztveres viedokļa, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr.2006/2004 („Negodīgas komercprakses direktīva”), un Eiropas Kopienų tiesas (turpmāk – EKT) praksē norādītos vidusmēra patērētāja kritērijus – patērētājs, kurš ir pietiekoši zinošs un labi informēts, kā arī pietiekoši vērtīgs un piesardzīgs (skat. Direktīvas preambulas 18.punkts; EKT C-112/99, 52.paragrāfs; C-44/01, 55.paragrāfs; C-356/04, 78.paragrāfs; C-381/05, 23.paragrāfs).

[7.2] Tāpat arī PTAC norāda, ka saskaņā ar *NKAL* 7.panta otrās daļas 1.punktu *par patērētāja pieņemtu lēmumu slēgt līgumu jebkurā gadījumā uzskatāms patērētāja lēmums iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu, vai atturēties no šādas rīcības*. No konkrētā panta izriet, ka, vērtējot komercprakses atbilstību normatīvo aktu prasībām, nav obligāts nosacījums, ka patērētājam līgums ir jānoslēdz. Respektīvi, pietiek vien, ja komercprakses ietekmē patērētājs var pieņemt lēmumu iegādāties preci vai saņemt pakalpojumu vai atturēties no šādas rīcības, jo tikai pēc konkrēta lēmuma pieņemšanas patērētājs rīkojas, piemēram, atver Sabiedrības mājaslapu, zvana uz pakalpojuma sniedzēja tālruni vai Sabiedrības mājaslapā aizpilda pieteikuma formu kredītam, un konkrētā patērētāja rīcība jau ir atzīstama par komercprakses sekām, kuru ietvaros var tik ietekmēta arī patērētāja ekonomiskā rīcība.

[7.3] Minētais PTAC viedoklis izriet arī no Direktīvā noteiktā: saskaņā ar Direktīvas preambulas 11.punktu, *ar šo direktīvu ir sasniedzama augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzība, nosakot vienotu vispārēju aizliegumu tādai negodīgai komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību*. Direktīvas 2.panta e) punkts nosaka, ka, „*būtiski kropļot patērētāja saimniecisko rīcību*” nozīmē izmantot komercpraksi, lai būtiski mazinātu patērētāja spējas pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, tādējādi liekot patērētājam pieņemt tādas lēmumus par darījuma veikšanu, kādus viņš citādi nebūtu pieņēmis. Savukārt saskaņā ar Direktīvas 2.panta k) punktu „*lēmums veikt darījumu*” ir jebkurš patērētāja pieņemts lēmums par to, vai, kā un pēc kādiem noteikumiem veikt pirkumu, vai veikt pilnus vai daļējus maksājumus, paturēt produktu vai no tā atbrīvoties, vai attiecībā uz to izmantot līgumtiesības, neatkarīgi no tā, vai patērētājs nolemj rīkoties vai no rīcības atturēties.

[7.4] Tāpat arī saskaņā ar Direktīvas preambulas 7.punktu *šī direktīva attiecas uz komercpraksi, kas ir tieši saistīta ar to, kā ietekmēt patērētāju lēmumu veikt ar produktiem saistītus darījumus*, un Direktīvas preambulas 13.punkts paredz, ka „*lai sasniegtu Kopienas mērķus, likvidējot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai, dalībvalstīs spēkā esošās atšķirīgās vispārējās klauzulas un tiesību principi jāaizstāj ar jaunām klauzulām un principiem*. Tādēļ ar šo direktīvu nosaka vienotu kopēju, vispārēju aizliegumu, kas attiecas uz negodīgu komercpraksi, kas kropļo patērētāju saimniecisko rīcību. Lai stiprinātu patērētāju uzticību, vispārējais aizliegums būtu vienādi jāattiecina uz negodīgu komercpraksi, ko veic vai nu ārpus jebkādam tirgotāju un patērētāju līgumsaistībām, vai pēc līguma noslēgšanas un tā izpildes

laikā.” Tādējādi PTAC norāda, ka *NKAL* normas ir attiecināmas arī uz darbībām (vai bezdarbību (noklusējumu)), kuras *Sabiedrība* realizē, lai piesaistītu patērētāju (lai viņš pieteiktos kredītam) vēl pirms patērētājs ir noslēdzis konkrētu darījumu un uzņēmis noteiktas (arī finansiālas) saistības.

Iepriekš minētā Direktīvas interpretācija izriet arī no Eiropas Komisijas publicētajām Negodīgas komercprakses direktīvas vadlīnijām (skatīt, http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/Guidance_UCP_Directive_en.pdf).

[8] Izvērtējot lietā esošos materiālus, PTAC ieskatā *Sabiedrība* ir pārkāpusi *Reklāmas likuma* 3.panta pirmo daļu un *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, īstenojot *NKAL* 4.panta otrās daļas 2.punktā un 9.panta pirmā daļas 1.punktā noteikto maldinošo komercpraksi.

Augstākminēto *Sabiedrības* pārkāpumu apliecina tālāk minētais:

[8.1.] *Reklāmas* kopējais saturs, kā arī *Reklāmā* ietvertie saukļi „*Norēķinies par saviem parādiem viegli, ātri un izdevīgi!*” un „*Ienākumu apliecinājums nav obligāts. Kredītvēsturei nav nozīmes.*”, rada patērētājam priekšstatu par kredīta saņemšanas ātrumu un vieglumu, kā arī rada iespaidu, ka tas var tikt atbrīvots no jebkādam parādu saistībām neskatoties uz to, ka, piemēram, patērētājam nav pastāvīgu un oficiālu ienākumu vai patērētājs par maksājumu saistību nenokārtošanu ir iekļauts kādā no parādu reģistriem. Savukārt brīdinājums aizņemties atbildīgi, *Reklāmā* iekļauts ar būtiski mazāka izmēra burtiem, nekā iepriekš norādītie saukļi un tādējādi pēc būtības nepilda brīdinājuma funkciju par atbildīgu aizņemšanos. Turklāt *Reklāmā* sniegtā informācija par iespēju saņemt kredītu personām ar negatīvu kredītvēsturi var negatīvi ietekmēt ekonomiski pamatotu lēmumu pieņemšanu, izvēloties slēgt aizdevuma līgumu ar *Sabiedrību*, kā arī rada iespaidu, ka *Sabiedrība* neizvērtē patērētāja spēju atmaksāt kredītu saskaņā ar *PTAL* 8.panta 4.¹ daļu.

Ievērojot augstāk minēto, PTAC norāda, ka *Reklāma* veicina bezatbildīgu aizņemšanos un sniedz informāciju par iespēju saņemt kredītu personām ar negatīvu kredītvēsturi, un tādējādi *Reklāmā* ir pārkāpti *Noteikumu* 11.1. un 11.2.apakšpunktos noteiktie aizliegumi.

Vienlaikus PTAC konstatē, ka *Reklāmā* tiek sniegta skaitliska informācija par kredīta izmaksām, bet netiek sniegts uzskatāms piemērs, kurā ietverta *Noteikumu* 12.1., 12.2., 12.4., 12.5. un 12.6.apakšpunktā minētā informācija. Ņemot vērā iepriekš minēto, PTAC konstatē, ka *Reklāma* neatbilst ne tikai *Noteikumu* 11.1. un 11.2.apakšpunkta prasībām, bet arī 14.punkta (kontekstā ar *Noteikumu* 12.punktu) prasībām, un līdz ar to tā neatbilst *Reklāmas likuma* 3.panta pirmajā daļā noteiktajai likumīguma prasībai.

[8.2.] *Sabiedrībā Reklāmā*, norādot tekstu „*Pārņāc pie mums un 12 mēnešus maksā EUR 0.00*”, patērētājiem ir sniegusi maldinošu informācija par iespēju patērētājiem veikt savu kredītsaistību pārfinansēšanu no trešās personas, noslēdzot kredītēšanas līgumu ar *Sabiedrību* un 12 mēnešus neveicot nevienu maksājumu.

PTAC rīcībā esošā informācija (*Sabiedrības* iesniegtie līgumu projekti) liecina par to, ka saistību pārfinansēšanas gadījumā patērētājam, kurš, noslēdzot kredītēšanas līgumu ar *Sabiedrību* pārfinansē savas esošās kredītsaistības, ir jāmaksā komisijas maksa par kredīta apkalpošanu un noformēšanu, kā arī, sākot ar otro mēnesi pēc kredīta līguma parakstīšanas, jāveic aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumi. PTAC uzskata, ka *Reklāmā* sniegtās informācijas ietekmē patērētāji, maldīgi uzskatot, ka pārfinansējot savas kredītsaistības, 12 mēnešus nebūs jāveic nekādi maksājumi, varēja pieņemt tādu lēmumu par līguma slēgšanu, piemēram, lēmumu par *Sabiedrības* piedāvāto pakalpojumu pasūtīšanu un/vai atteikties no citu kredītēšanas pakalpojumu sniedzēju pakalpojumu pasūtīšanas vai saņemšanas, kādu citādi nebūtu pieņēmuši. Tādējādi *Sabiedrības* īstenojot komercpraksi, sniedzot konkrēto informāciju *Reklāmā*, uzskatāma par negodīgu – maldinošu – komercpraksi saskaņā ar *NKAL* 4.panta otrās daļas 2.punktu kontekstā ar 9.panta pirmās daļas 1.punktu.

[9] *NKAL* 15.panta astotā daļa nosaka: „*Ja Uzraudzības iestāde atzīst komercpraksi par negodīgu, tā ir tiesīga pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: 1) uzliek*

komercprakses īstenotājam par pienākumu atbilstošā veidā sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu komercprakses atbilstību šā likuma prasībām; 2) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu nekavējoties izbeigt negodīgu komercpraksi; 3) aizliedz negodīgu komercpraksi, ja tā vēl nav uzsākta, bet ir paredzama; 4) uzliek komercprakses īstenotājam par pienākumu publicēt attiecīgajai komercpraktei atbilstošā saziņas līdzeklī paziņojumu, kurā norāda laboto informāciju, atsaucot negodīgo komercpraksi; 5) piemēro administratīvo sodu likumā noteiktajā kārtībā.” Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – *LAPK*) 166.¹³ panta otrajā un trešajā daļā minēto par normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas sniegšanu vai izplatīšanu un par negodīgas komercprakses īstenošanu juridiskām personām uzliekams naudas sods no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.

Izvērtējot lietderības apsvērumus, PTAC uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav lietderīgi pieņemt kādu no *Reklāmas likuma* 15.panta ceturtajā daļā 1. – 4. un 6.punktā, kā arī *NKAL* 15.panta astotajā daļā 1. – 4.punktā paredzētajiem lēmumiem, jo *Reklāmas* sniegšana ir pārtraukta. Ņemot vērā, ka normatīvajiem aktiem neatbilstošās *Reklāmas* un Sabiedrības īstenotās negodīgās (maldinošās) komercprakses iespējamā negatīvā ietekme jau ir neatgriezeniski notikusi, un ņemot vērā *LAPK* 9.panta pirmo daļu, proti, ka Sabiedrība ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība, PTAC uzskata, ka, pamatojoties uz *Reklāmas likuma* 15.panta ceturtais daļas 5.punktu un *NKAL* 15.panta astotās daļas 5.punktu, Sabiedrībai piemērojams administratīvais sods likumā noteiktajā kārtībā.

PTAC uzskata, ka ar administratīvā soda palīdzību Sabiedrība tiks motivēta savā turpmākajā komercdarbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu. Arī *LAPK* 1.panta pirmā daļa nosaka, ka *administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu un pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā, un juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka soda kā piespiedu līdzekļa speciālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai administratīvā akta adresāts neizdarītu jaunus prettiesiskus nodarījumus. Soda ģenerālās prevencijas uzdevums ir panākt, lai tos neizdarītu citas personas.*¹ Vienlaikus PTAC ņem vērā, ka saskaņā ar *LAPK* 22.pantu administratīvā soda piemērošanas mērķis ir arī audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, lai tā ievērotu likumus.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas ir pamats lietvedības izbeigšanai (*LAPK* 239.pants), kā arī nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus tirgus dalībniekus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, nepieciešams Sabiedrībai piemērot administratīvo sodu.

Kā jau iepriekš konstatēts, Sabiedrība ir pārkāpusi *Reklāmas likuma* 3.panta pirmās daļas prasības un īstenojusi negodīgu komercpraksi, tādējādi pārkāpjot *NKAL* 4.panta pirmajā daļā noteikto negodīgas komercprakses aizliegumu, un līdz ar to Sabiedrība tiek saukta pie administratīvās atbildības par administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvais sods ir paredzēts *LAPK* 166.¹³ panta otrajā un trešajā daļā – par normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas sniegšanu un par negodīgu komercpraksi.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar *LAPK* 166.¹³ panta otro un trešo daļu par normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas

¹ Māris Baltais. Iestādes rīcības brīvība un lietderības apsvērumi. Jurista Vārds, Nr.18(373), 17.05.2005.

sniegšanu vai izplatīšanu un par negodīgu komercpraksi – uzliek naudas sodu juridiskajām personām no piecdesmit līdz desmittūkstoš latiem.

Saskaņā ar *LAPK* 32.panta otrās daļas noteikumiem, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Iestāde pārkāpēju ir tiesīga atbrīvot no administratīvās atbildības saskaņā ar *LAPK* 21.panta pirmās daļas noteikumiem tikai tādā gadījumā, ja izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Sabiedrība ir pieļāvusi normatīvajiem aktiem neatbilstošas reklāmas un komercprakses īstenošanu, kas nav uzskatāms par maznozīmīgu pārkāpumu.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, PTAC ņem vērā Administratīvā procesa likuma 5., 13.pantu un 66.panta pirmajā daļā minētos tiesību principus un lietderības apsvērumus, lai noteiktu lēmuma par personas sodīšanu piemērotību un atbilstību, konkrētajā gadījumā ievērojot samērību starp pie atbildības sauktā tirgus dalībnieka rīcību un tam uzliedzamo ierobežojumu, kā arī patērētāju (visas sabiedrības) tiesiskās intereses, t.sk., tiesības saņemt normatīvajiem aktiem atbilstošu komercpraksi, un šo interešu aizskārumu, to, ka piemērojamām sankcijām jābūt efektīvām un no pārkāpuma atkārtšanās atturošām.

Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, PTAC nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar *LAPK* 33.pantu mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu, un nav konstatējis apstākļus, kas saskaņā ar *LAPK* 34.pantu pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Izvērtējot iepriekš minētos apstākļus, t.sk. administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā sniegtos paskaidrojumus, kā arī ņemot vērā komercprakses īstenošanas veidu, izdarītā pārkāpuma raksturu, to patērētāju loku, kuru tiesiskās un ekonomiskās intereses ir skartas, iespējamo patērētāju interešu aizskārumu, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu neesamību, PTAC uzskata, ka par prasībām neatbilstošas reklāmas sniegšanu un negodīgas komercprakses īstenošanu Sabiedrībai ir uzliedzams naudas sods LVL 800.00 apmērā, kas ir uzskatāms par samērīgu naudas sodu, ņemot vērā izdarītā pārkāpuma – normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas sniegšanu un negodīgas komercprakses īstenošanu – raksturu, īstenošanas veidu un apjomu (saskaņā ar lietā esošo informāciju 66400 nosūtītu e-pasta vēstuļu ar *Reklāmu*).

Izvērtējot lietas materiālus un lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, pamatojoties uz *LAPK* 14.¹ pantu, 23.panta pirmās daļas 2.punktu, 32.panta pirmo un otro daļu, 166.¹³ panta otro un trešo daļu, 215.⁴ pantu, 274.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 5.pantu, 6.pantu, 12.pantu, 13.pantu un 66.panta pirmo daļu, *Reklāmas likuma* 3.panta pirmo daļu, 10.panta trešo daļu, 15.panta ceturtās daļas 5.punktu, *NKAL* 1.panta pirmās daļas 1. un 2.punktu, 2.pantu, 4.pantu, 7.panta otro daļu, 9.panta pirmās daļas 1.punktu, 14.panta pirmo daļu un 15.panta astotās daļas 5.punktu,

n o l e m t s:

sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Kredīts Tev”
juridiskā adrese: Citadeles iela 7, Rīga, LV-1010
vienotās reģistrācijas numurs: 40103342679

uzlikt naudas sodu LVL 800.00 (astoņi simti) apmērā.

Pieņemto lēmumu SIA „Kredīts Tev” ir tiesības pārsūdzēt likumā paredzētajā kārtībā. Saskaņā ar *Reklāmas likuma* 17.pantu un *NKAL* 16.pantu uzraudzības iestādes lēmumu var

pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad lēmums stājas spēkā.

Naudas sods jāsamaksā ar pārskaitījumu, maksājuma uzdevumā norādot:

Saņēmējs:	Valsts kase	Reģistrācijas numurs 90000050138
Saņēmēja iestāde:	Valsts kase	BIC kods TRELLV22
Konts (IBAN)	LV12TREL1060121019400	
Maksājuma mērķis:	Lēmums Nr. E03-PTU-P65-7	
Pieņemšanas datums:	2012.gada 2.marts	

Naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc dienas, kad saņemts lēmuma noraksts.

Direktores vietniece

(personiskais paraksts)

B.Liepiņa

IZRAKSTS PAREIZS